

ĐÀ LẠT BÊN MÙA

Mang khí hậu ôn đới, Đà Lạt có nhiệt độ trung bình hàng năm là 18°C, ngay cả ngày nóng nhất trong năm, vào lúc cao điểm nhiệt độ cũng chỉ khoảng 31°C. Còn nhiệt độ thấp nhất trong năm là khoảng 5°C. Ở đây mùa nóng kéo dài từ tháng Mười Một đến tháng Tư năm sau và mùa mưa từ tháng Năm đến cuối tháng Mười. Tuy quanh năm chỉ có hai mùa mưa và nóng nhưng điểm đặc biệt là ở Đà Lạt ta có thể cảm nhận được cả thời tiết bốn mùa trong cùng một ngày, đó là lý do khiến người “thị hoa ng” cho biệt bao văn nhân, thi sĩ.

VIỆT TRANG cảm tác ra những vần “Đông ng thi” phong phú tinh xảo, ghi lại đời bốn mùa của một ngày Đà Lạt khi trời lúc trời còn tờ mờ sáng cho tới đêm khuya khi màn đêm bao phủ. Lời thơ thốt ra. Buổi sáng sớm trời in nh, nhiệt độ hãy còn thấp, sương mù giăng mờ khắp các núi đồi, thung lũng và bao phủ mặt hồ. Cây hoa lá đem đưa sương mai và bắt đầu mờ mờ nh, đó có khác chi là mùa Xuân rực rỡ phô sắc. VIỆT TRANG viết:

ĐÀ LẠT VÀO XUÂN

*“Chim hoàng anh phơi nhả trên cành
Đà Lạt vào xuân, xuân rực rỡ xanh*

Thấp thoáng hoa đào non đỏ mơn mởn
Long lanh nước bích thác đàn màn
Mây hồng tha thướt bay êm
Nắng mơn i xôn xao đến nắng lành
Còn nh trí nên thơ còn gì c già
Tỉnng thơ hòa điệu, nét đàn thanh.”

Tối buối trưa, mặt trời lên cao tỏa ánh sáng ra khắp nơi. Trời thì có chút nóng mùa hè óng . Nắng Đà Lạt quố thơ t là tuy t đẹp. Màu nắng e p, tng làm hng thêm đôi má ng i tình. VIẾT TRANG viết:

ĐÀ LẠT VÀO HÈ

“Vào hè mà không m t tng ve
Và không phng ng n đ m s n khê
Sáng gieo g t nng mù sng đng
Chi u ph làn m a gió l nh v
Đi vng thì th m thông ng c bích
H xa m mng sóng pha lê
Ng i i i! T m y phng ng tr i i
Thành ph ngàn hoa chng b t hè.”

Buối chiều vào mùa khô, khi nắng không còn gắt l m, mng c xanh trên đ đ đ c dát vàng bng nhng s i nng vàng óng, lung linh, m t mà. Màu nắng th y tinh y ch có đ c nhng n i không khí trong suốt, cng v i m t h u c nh xanh t i cây lá nh Đà Lạt. Khi m t tr i “đi ng s m”, đ i núi se s t v i tng c n gió hiu h t. Nhg c n gió nh mát r i làm cho không khí thêm ph n thoáng đng, trong lành, đó là hình tng c a mùa Thu lãng đng. VIẾT TRANG viết:

ĐÀ LẠT VÀO THU

“M i đó mà thu tr i i i
Gió bâng khuâng tr i nng th m i
Mây vng núi b c l ng chng nh n
Lá r ng song th a vng vng i
Sng ng s m mong manh lan mu n n
M a chi u lành l nh cúc ch a c i
Thu mênh mông l m đầu hò h n
M t chút bu n v đ i ít vui.”

Chiều Đà Lạt vào mùa khô thời tiết se lạnh và se lạnh, màu sắc đẹp và những áng mây trắng nổi bật trên nền trời xanh thẫm. Những buổi tối, vào lúc nửa khuya, những tiếng xào xạc thổi phất, và những tiếng động như chim đập trong rừng Đông buổi tối giá lạnh và những tiếng gõ gõ của gió. VIẾT TRANG cảm tác:

ĐÀ LẠT VÀO ĐÔNG

*“Thu mùa nhoa đi đông rồi sang
Trời pha thêm nắng, gió thêm vàng
Cành đào lá rụng đang rụng
Khóm liễu đêm dài đứng gầy
Vài sợi mây lam rụng bắt nắng
Đôi bóng liễu mùa xuân mờ
Nao nao đứng mùa xuân mờ
Chợt thoáng hàng ngàn vì sao trong.”*

Bên mùa Đà Lạt còn có một cảnh đẹp nhà thơ trong bài thơ “Áo nâu nắng, đó là sự VIÊN THIỆN C trứ
trì một ngôi chùa thanh tịnh trên con đường mang tên Hoa Hồng. Với “hoa tay” sự có, ngoài tài
với “thơ hoa” với những nét bay bổng mà còn nhìn bên mùa Đà Lạt với con mắt rất thi nhân trong
một thi tập của sự có thể là “Zen Poetry” (Thơ Thiền). Với tâm tĩnh lặng, với lòng ung dung
tĩnh, xin hãy nhìn cảnh vật xoay vần theo quy luật “vô thường”.

Mùa Xuân, sự VIÊN THIỆN C ngắm cảnh vật rất cảm tác:

*“Spring flowers, fragrance Dharma and the Zen clouds.
And pine forests
And the crunch of needles beneath bare feet
Green forest in the clear mind of rivers and mountains
Deep breaths of clean air...”*

TÂM MINH đứng cảm nên phong cảnh sang tĩnh Viết:

“Hoa Xuân, hồng Pháp, mây Thiên
Và rừng thông phủ khắp miền xanh tươi
Chân trời nở hoa trắng tinh khiết
Xúc xào lá dỏm gót ngựa và nỉn tan
Rừng xanh hiền lành rặng
Soi dòng sông mát, phô hàng núi cao
Vui tâm tĩnh lặng thanh tao
Khí trời trong sạch thổi vào thềm sâu...”

Mùa Xuân qua, Hồng Việt, rừng Thu tươi, sông VIÊN THẠCH vi vu:

“The summer follows the spring
And autumn will arrive with yellow leaves.
Who may go back to the previous autumn
And pick up for me a few yellow leaves?
Or wait for the seasons to revolve
To catch them in the next fall.”

Cơm nhón đũa cốm chuyền mùa, TÂM MINH phụng dưỡng:

“Hồng Việt tiếp nối mùa Xuân
Thu qua lá rừng vàng sân gió lùa
Ai quay gót ngựa Thu xưa
Nhặt cho tôi vài lá nhàn năm rồi?
Sang mùa ngựa phi đi thôi
Chờ Thu sau đón lá rừng bên thềm.”

Mùa Thu, sông VIÊN THẠCH ngắm lá vàng rừng và vi vu:

“Autumn, beautiful season in Dalat
Beautiful autumn, but there are not yellow leaves
Somewhere along the path you will find them
In the words and the mind and the white clouds

When you know its inside, you can find it anywhere."

Cơm nhón dĩa cỏi Phọt dọt y rờng cái "tâm" con ngườ i là quan trọng, TÂM MINH phờng dờ ch ý thờ cờ a sờ :

*"Mùa Thu Đà Lạt tuy t vớ i
Đờp tuy nào thờ y lá rờ i úa vàng
Đờng ng trờ n phờ núi thờnh thang
Bờ n tìm ra lá đờ dàng khờ p nờ i
Hờ n trong ý, tờ trong lờ i
Trong làn mây trờ ng trên trờ i nhờ bay
Khi tâm tờ ngờ lá này
Kờ m tìm đờu cũng thờ y ngay lá vàng."*

(Trích: "ĐÀ LẠT NGÀY THÁNG CŨ"
Soờn giờ : LS. Ngô Tờ ng Giao)

